

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 719

гр. Варна, 23.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ ГО, в закрито заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова

Членове: Ивелина Владова
мл.с. Марина К. Симова

като разгледа докладваното от Ирена Н. Петкова Въззивно гражданско дело № 20243100500249 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК и е образувано по въззивна жалба с вх. № 91743/05.12.2023 г. и уточняваща молба към нея с вх. № 95779/19.12.2023 г., депозирана от Областния управител на област с административен център – гр. Варна, чрез ст. юриск. С. В., срещу Решение № 3781 от 22.11.2023 г., постановено по гр. д. № 2360/2023 г. по описа на ВРС, 48-ми състав, в частта, с която исковата претенция на Р. В. К. е уважена за последното тримесечие на 2022 г. (30.09.2022 г. – 31.12.2022 г.), както и по отношение на обезщетението за забава за същия период.

В жалбата се излага, че решението е неправилно и необосновано. Въззивникът оспорва извода на първоинстанционния съд, че предоставените ваучери за храна за последното тримесечие на 2022 г. на обща стойност 600 лв. не следва да се приспадат от общата дължима сума за безплатна храна, както и че същото не представлява изпълнение на задължението за осигуряване на безплатна храна по чл. 285, ал. 1 от КТ. Посочва се, че съгласно чл. 9 от Наредба № 11/2005 г. за определяне на условията и реда за осигуряване на безплатна храна и/или добавки към нея, в случаите, когато работници и служители ползват безплатна храна и/или добавки към нея на друго основание, получават храна само на едно от основанията. Предвид това е без значение на какво основание областния управител е предоставил ваучерите за храна и че ги е предоставил на всички служители в администрацията. Счита, че щом ищецът (сега въззиваем) е получил ваучери за храна, което обстоятелство не е спорно по делото, то безплатна храна не му се дължи на друго основание. Моли решението да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което исковите претенции за главница и за обезщетение за забава да бъдат отхвърлени за периода 30.09.2022 г. – 31.12.2022 г. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл. 263 от ГПК е постъпил отговор от въззиваемата страна Р. В. К., чрез адв. П. П., с който въззивната жалба се оспорва като неоснователна. Счита, че решението на първоинстанционния съд е правилно, законосъобразно и обосновано, постановено съобразно събраните доказателства по делото. Посочва се, че в производството е безспорно обстоятелството, че ищецът (сега въззиваем) е получил ваучери в размер на 600 лв. за месеците октомври, ноември и декември 2022 г., като спорен е въпросът единствено

относно основанията за получаването им, за което доказателствена тежест носи ответника (сега въззивник). Твърди, че видно от представената по делото Докладна записка, основанията за получаване на ваучери не е по чл. 185, ал. 1 от КТ. Оспорва се и доводът на въззивника, че ищецът е получавал безплатна храна на друго основание. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, както и за присъждане на разноски за въззивното производство, включително за адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗАдв.

Постъпила е и частна жалба с вх. № 2358/11.01.2024 г., депозирана от адв. П. П. – процесуален представител на Р. В. К., срещу Определение № 14910/18.12.2023 г., постановено по гр. д. № 2360/2023 г. по описа на ВРС, 48-ми състав, с което е оставена без уважение молбата на адв. П. за изменение на Решение № 3781 от 22.11.2023 г. в частта за разноските, на основание чл. 248 от ГПК. Счита, че ВРС неправилно е отказал присъждане на адвокатско възнаграждение за иска по чл. 86 от ЗЗД на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАдв, приемайки, че усилията, които е положил адвокатът са свързани единствено с доказване на основателността на главната претенция. Жалбоподателят счита, че тъй като искът за заплащане на обезщетение за забава е самостоятелен такъв, за него се дължи отделно възнаграждение. Моли се обжалваното определение да бъде отменено и вместо него да бъде осъдена Областна администрация Варна да заплати на адв. П. адвокатско възнаграждение по делото и за предявения иск по чл. 86 от ЗЗД, както и за присъждане на заплатената държавна такса за разглеждане на частната жалба.

В срока по чл. 276 от ГПК е депозиран отговор от Областния управител на област административен център – гр. Варна, чрез ст. юриск. С. В., в който изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че правилно ВРС е отказал присъждане на двоен размер на адвокатското възнаграждение, съобразявайки правната сложност на делото и действителния труд на адвоката. Твърди, че претенцията по чл. 86 от ЗЗД има акцесорен характер и не подлежи на отделно доказване и анализ в процеса, доколкото признаването на дължима главница автоматично обуславя и лихвата за забава за изплащането ѝ. Моли частната жалба да бъде оставена без уважение.

Съдът, като съобрази постъпилите въззивна и частна жалба, намира следното:

Жалбите са подадени в законоустановения срок, съдържа т изискуемите по чл. 260 от ГПК реквизити и приложения по чл. 261 от ГПК и са надлежно администрирани, поради което са процесуално допустими. Подадени са от легитимирани страни срещу подлежащи на обжалване актове.

Същите следва да бъдат приети за разглеждане и разгледани по същество.

Доколкото липсват направени искания за събиране на нови доказателства, производството следва да бъде насрочено в открито съдебно заседание.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ въззивна жалба с вх. № 91743/05.12.2023 г. и уточнителна молба към нея с вх. № 95779/19.12.2023 г., депозирана от Областния управител на област с административен център – гр. Варна, чрез ст. юриск. С. В., срещу Решение № 3781 от 22.11.2023г., постановено по гр. д. № 2360/2023 г. по описа на ВРС, 48-ми състав.

ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ частна жалба с вх. № 2358/11.01.2024г., депозирана от адв. П. П. – процесуален представител на Р. В. К., срещу Определение № 14910/18.12.2023 г., постановено по гр. д. № 2360/2023 г. по описа на ВРС, 48-ми състав.

НАСРОЧВА производството по в. гр. д. № 249/2024 г. на ОС-Варна за **13.03.2024 г. от 9,30 часа**, за която дата и час да се призоват страните с връчване на препис от настоящото определение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____